

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobce: V. K.**, zastoupen JUDr. Ladislavou Palatinovou, advokátkou, se sídlem Vejvanovského 468, Kroměříž, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2004, č. j. 41 Cad 25/2004 - 24,

takto:

- I.** Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 7. 2004, č. j. 41 Cad 25/2004 - 24, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II.** Ustanovené zástupkyni žalobce, advokátce JUDr. Ladislavě Palatinové, **se přiznává** odměna v částce 2558,50 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Rozhodnutím žalované ze dne 23. 2. 2004, č. X, byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Kroměříži ze dne 3. 12. 2003 se žalobce stal plně invalidním podle § 39 odst. 1 písm. a) uvedeného zákona, v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. od 3. 6. 1993 do 2. 6. 2003 však získal pouze 3 roky a 299 dní pojištění, takže nezískal potřebnou dobu pojištění potřebnou pro nárok na plný invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let, jež činí 5 roků.

Uvedené rozhodnutí správního orgánu žalobce napadl žalobou podanou dne 4. 3. 2004 u žalované, v níž uvedl, že nesouhlasí se zamítnutím své žádosti o plný invalidní důchod, protože podle přehledu pojištění má pojištěno 27 roků a 106 dnů. Poukázal na to, že po celou dobu až do roku 1996 plně pracoval.

K výzvě Krajského soudu v Brně ze dne 15. 3. 2004 žalobce doplnil svoji žalobu tak, že uvedl, že trvá na tom, že mu náleží plný invalidní důchod a podle jeho názoru má dobu pojištění splněnou. Navrhl proto, aby rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 2. 2004 bylo zrušeno a vydáno nové rozhodnutí, z něhož vyplyne, že se mu přiznává plný invalidní důchod.

Krajský soud v Brně nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí a poté rozhodl rozsudkem ze dne 21. 7. 2004, č. j. 41 Cad 25/2004 - 24, tak, že se žaloba zamítá. V odůvodnění svého rozhodnutí krajský soud uvedl, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti zjištěný uvedenou posudkovou komisí ve výši 50 % je nižší než 66 % a u žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. Žalobce tak k datu vydání napadeného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval žádnou z podmínek plné invalidity podle § 39 odst. 1 písm. a) nebo b) zákona č. 155/1995 Sb. Provedeným dokazováním byl tedy zjištěn jiný skutkový stav, než který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán. Ten dospěl k závěru, že žalobce je plně invalidní, nesplňuje však potřebnou dobu pojištění podle § 40 odst. 1, 2 zákona č. 155/1995 Sb. V průběhu soudního řízení pak bylo krajským soudem zjištěno, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí žalobce nebyl plně, ale pouze částečně invalidní, kdy posudek vypracovaný posudkovou komisí pokládá krajský soud za posudek úplný a objektivní, který se vypořádal se všemi dostupnými lékařskými nálezy, a proto při rozhodování z tohoto posudku vycházel. Přesto, že byl zjištěn jiný skutkový stav, krajský soud žalobu zamítl, neboť žalobce se domáhal přiznání plného invalidního důchodu, přičemž z důkazů provedených v soudním řízení bylo zjištěno, že jeho zdravotní stav neodpovídá invaliditě plné, nýbrž částečné.

Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas kasační stížnost, kterou doplnil po ustanovení zástupce z řad advokátů podáním ze dne 21. 4. 2005. V doplňku kasační stížnosti stěžovatel poukázal na to, že přestože ani žalovaná nezpochybnila, že v důsledku zdravotního postižení klesla schopnost soustavné výdělečné činnosti stěžovatele na 66 % a v tomto směru se mezi stranami jednalo o nesporné tvrzení, nechal krajský soud z vlastní iniciativy znovu posoudit zdravotní stav stěžovatele posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která opětovně vypracovala posudek dne 9. 6. 2004, přičemž se pouze zaměřila na jedno zdravotní postižení, a to onemocnění levého oka s tím, že toto samotné oční postižení funkčně způsobuje jednookost. V důsledku pouze tohoto postižení potom posudková komise stanovila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti na 50 %. Krajský soud potom bez dalšího žalobu stěžovatele zamítl s tím, že nesplňuje podmínku přiznání invalidního důchodu, ovšem z jiných důvodů, tedy z toho důvodu, že stěžovatel není plně invalidní. Při tomto rozhodnutí zcela opomenul stěžovatelovo další zdravotní postižení, a to onemocnění páteře, které v kombinaci s onemocněním levého oka způsobuje splnění podmínky 66 % poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, jak má na mysli ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Znalecký posudek, který byl předložen ze strany posudkové komise, byl tedy podle názoru stěžovatele neúplný a z tohoto důvodu dospěl soud k nesprávným závěrům.

Důvod kasační stížnosti stěžovatel spatřuje v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Namítá, že správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel ze skutkové podstaty, která nemá oporu ve spisech, neboť stěžovatel má za to, že splnil potřebnou dobu pojištění pro přiznání plného invalidního důchodu a krajský soud měl tak napadené rozhodnutí zrušit, což neučinil, a zabýval se hodnocením zdravotního stavu stěžovatele, ačkoliv toto bylo mezi stranami nesporné a nezabýval se vytýkanou vadou. Rozhodnutí se tak podle stěžovatele stalo nepřezkoumatelným z důvodu nesrozumitelnosti z nedostatku důvodů rozhodnutí, když se soud nezabýval celkovým zdravotním postižením stěžovatele, ale vyjmul z něho pouze jedno zdravotní postižení.

Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že zamítla žádost stěžovatele, neboť podle dokladů uložených v její evidenci byl v rozhodném období před vznikem invalidity pojištěn pouze 3 roky a 299 dnů. Jinou dobu pojištění v rozhodném období nezískal, ani v žádosti ji neuváděl, ani v žalobě nenamítal, že mu nebyla započtena veškerá doba pojištění. Žádnou další dobu pojištění neprokázal. Na splnění podmínky potřebné doby pojištění, která v jeho případě činí 5 roků, by mohlo mít vliv jiné posouzení data vzniku invalidity, a tím změna rozhodného období. K této otázce přísluší vyjádření odbornému orgánu - Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Brně. Tato komise je oprávněna určit jak stupeň invalidity, tak i datum jejího vzniku. Její vyjádření je pro správní orgán závazné.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené rozhodnutí z hledisek uvedených v § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel především uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., tj. nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popř. v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

Žaloba proti správnímu rozhodnutí (§ 65 a násl. s. ř. s.) musí kromě ostatních náležitostí obsahovat i vyjádření, v jakém rozsahu je správní rozhodnutí napadeno, uvedení důvodů, v nichž žalobce spatřuje nezákonnost rozhodnutí, a jaký konečný návrh činí. Tímto rozsahem tvrzených nezákonností rozhodnutí je také soud vázán a nemůže napadené rozhodnutí přezkoumávat nad rámec stanovený žalobou. Vzhledem k tomu, že žalovaná vyšla z toho, že stěžovatel se stal plně invalidním podle § 39 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v rozhodném období před vznikem invalidity však získal pouze 3 roky a 299 dní pojištění, mohl stěžovatel v žalobě namítat nesprávnost závěru správního orgánu o získané době pojištění. Takto rovněž stěžovatel ve své žalobě postupoval, když namítal, že podle přehledu pojištění má pojištěno 27 roků a 106 dnů. Jediným žalobním bodem tedy bylo stěžovatelovo tvrzení, že splňuje potřebnou dobu pojištění. Pouze v mezích tohoto žalobního bodu měl tedy krajský soud rozhodnutí správního orgánu přezkoumat (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Krajský soud však takto nepostupoval, když se otázkou získané doby pojištění stěžovatele vůbec nezabýval, naopak nad rámec podané správní žaloby znovu přezkoumával zdravotní stav stěžovatele. Krajský soud tak zcela opomenul jedinou žalobní námitku stěžovatele, v čemž lze spatřovat jinou vadu řízení před soudem, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 103 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.).

Proto musel být napadený rozsudek krajského soudu zrušen podle § 110 odst. 1 s. ř. s. a věc tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. V novém rozhodnutí o věci rozhodne krajský soud i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 věta první s. ř. s.).

Stěžovateli byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 10. 3. 2005, č. j. 41 Cad 25/2004 - 49, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát. Ustanovenému zástupci stěžovatele advokátce JUDr. Ladislavě Palatinové byla přiznána odměna v celkové částce 2558,50 Kč. Přiznaná odměna sestává z odměny za 2 úkony právní služby po 1000 Kč spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, a v písemném podání soudu podle § 11 odst. 1 písm. d) téže vyhlášky s připočtením dvou režijních paušálů po 75 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Vzhledem k tomu, že ustanovená advokátka je plátkyní daně z přidané hodnoty, byla připočtena i příslušná daň z přidané hodnoty k přiznané odměně.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. března 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu